

W ostatnich latach naukowcy skupiają się na badaniu przyczyn kryzysu klimatycznego i wypracowywaniu metod ich zapobiegania. Produkcja i utylizacja tworzyw sztucznych (w szczególności tych jednorazowego użytku np. kubki, talerzyki, miski, sztućce) i związana z tym emisja substancji toksycznych, zostały uznane za mające istotny wpływ na zmiany klimatyczne i zdrowie ludzkie. Komisja Unii Europejskiej nakazała obowiązek ich minimalizacji lub całkowitej eliminacji do 2021 roku. W związku z wybuchem pandemii COVID-19, problemy klimatyczne i zagrożenie plastikami zeszły na drugi plan. Zmieniło się także postrzeganie produktów jednorazowego użytku z tej zagrażającej środowisku i zdrowiu człowieka na konieczną do praktycznie ciągłego użytku z powodów czysto higienicznych i zdrowotnych. Od wybuchu pandemii, potencjalni konsumenci wręcz domagają się naczyń jednorazowego użytku, co powoduje wzrost ich produkcji i użytkowania w stosunku do okresu przed COVID-19. Taka sytuacja, wymaga obecnie zmian w zarządzaniu plastikami jednorazowego użytku.

Celem proponowanych przez nas badań jest ocena wpływu pandemii COVID-19 na postrzeganie zmian klimatycznych i roli produktów jednorazowego użytku przez różne grupy zawodowe związane z zarządzaniem tworzywami sztucznymi o charakterze obiegu zamkniętego i przez ogół społeczeństwa. Gospodarkę tworzyw sztucznych o obiegu zamkniętym (rozumianym tutaj jako zjawisko społeczne) pokazujemy w naszym projekcie jako pewnego rodzaju szansę wspólnego tworzenia wiedzy przez naukowców, praktyków nauki obywatelskiej oraz różne grupy interesariuszy (m.in. producentów, recyklerów, dystrybutorów, pracowników gospodarki odpadami komunalnymi, restauratorów, przedstawicieli organizacji pozarządowych i in.) przy pełnym zaangażowaniu społeczeństwa.

Korzystając z różnych metod i narzędzi nauk społecznych (tj. narracja mediów, analiza treści mediów społecznościowych, ankiety, wywiady, OmniCalculator, laboratorium gier) w naszym projekcie staramy się odpowiedzieć na następujące pytania: 1) W jaki sposób pandemia COVID-19 wpłynęła na postrzeganie przedmiotów plastiku jednorazowego użytku wśród interesariuszy gospodarki o obiegu zamkniętym, opinii publicznej i naukowców?, 2) Jak te zmiany wpływają na proces współtworzenia wiedzy przez różne grupy ekspertów?, 3) Czy pandemia zmienia sposób rozpowszechniania takiej wiedzy?, 4) Czy włączenie naukowców i amatorów nauki obywatelskiej ułatwi zaangażowanie zainteresowanych w próby walki z zanieczyszczeniem środowiska tworzywami sztucznymi?

Problem kryzysu środowiskowego (w tym ocieplenie klimatu i zagrożenie plastikami) nie może być rozwiązany przez pojedyncze osoby czy instytucje. W niniejszym projekcie proponujemy, aby naukowcy podjęli działania na rzecz walki z kryzysem klimatycznym włączając w to nie jedynie ekspertów, ale także ogół społeczeństwa.